Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (трети разширен състав)

12 март 2025 година*

„Държавни помощи — Мярка, целяща да намали цените на електрическата енергия на едро на Иберийския полуостров — Енергийна криза — Решение да не се повдигат възражения — Липса на сериозни затруднения — Принцип на недопускане на дискриминация — Пропорционалност — Оправдани правни очаквания“

По дело T-596/22

PGI Spain, SL, установено в Барселона (Испания),

Berry Superfos Pamplona, SA, установено в Навара (Испания),

Promens Packaging, SA, установено в Барселона,

RPC Envases, SA, установено в Мадрид (Испания),

Zeller Plastik España, SL, установено в Барселона,

представлявани от P. Holtrop, адвокат,

жалбоподатели,

срещу

Европейска комисия, представлявана от T. Scharf, I. Georgiopoulos и C.-M. Carrega,

ответник,

подпомагана от

Кралство Испания, представлявано от A. Gavela Llopis и Morales Puerta,

встъпила страна,

ОБЩИЯТ СЪД (трети разширен състав),

състоящ се от: M. van der Woude, председател, P. Škvařilová-Pelzl, I. Nõmm (докладчик), G. Steinfatt и D. Kukovec, съдии,

* Език на производството: английски.

секретар: A. Marghelis, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

предвид изложеното в съдебното заседание от 17 септември 2024 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателите PGI Spain, SL, Berry Superfos Pamplona, SA, Promens Packaging, SA, RPC Envases, SA и Zeller Plastik España, SL искат отмяна на Решение C(2022) 3942 final на Комисията от 8 юни 2022 година относно държавна помощ SA.102454 (2022/N) — Испания и SA.102569 (2022/N) — Португалия — Механизъм за корекция на производствените разходи за намаляване на цените на електрическата енергия на едро на пазара на Иберийския полуостров (наричано по-нататък „обжалваното решение“).

Обстоятелствата по спора

2 Кралство Испания и Португалската република уведомяват Европейската комисия съответно на 20 и 23 май 2022 г. за мярка, целяща да намали цената на електроенергията на едро на Иберийския полуостров чрез субсидиране на разходите за суровини за технологиите на основата на изкопаеми горива (наричана по-нататък „мярката, за която е отправено уведомление“).

3 С обжалваното решение Комисията решава да не повдига възражения на основание член 4, параграф 3 от Регламент № 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 2015, 248 г., стр. 9).

4 На първо място, в обжалваното решение Комисията описва основните характеристики на мярката, за която е отправено уведомление. Тя по-специално отбелязва, че:

– мярката, за която е отправено уведомление, се вписва в контекста на кризите, пред които са изправени националните и международните енергийни пазари през последните десетилетия, които доведоха до по-високи цени на изкопаемите горива, по-специално на природния газ (т. 4 и 5),

– това е оказало въздействие върху домакинствата и малките и средните предприятия, обхванати от регулираните договори в Испания, а именно „precio voluntario para el Pequeño consumidor“ (PVPC, доброволна цена за малки потребители) и регулираната отстъпка за някои уязвими потребители, наречена „Bono social“ (наричани по-нататък заедно „регулираните договори“), и на практика върху всички видове икономическа дейност (т. 6 и 7),

– дневният пазар на електроенергия на Европейския съюз почива на метод на ценообразуване, основан на пределната цена, който предполага, че цената на електроенергията се определя от последния източник на производство, необходим за

задоволяване на търсенето в даден момент, а именно често електроцентралите, работещи с изкопаеми горива, които са най-скъпите централи поради високите си експлоатационни разходи (т. 20—23 и 34),

– мярката, за която е отправено уведомление, се състои в извършване на плащания към операторите на електроцентрали, работещи с изкопаеми горива, разположени на Иберийския полуостров, за да се намалят цените на електроенергията на пазарите на едро и в следствие на това, на дребно (т. 24 и 33—39),

– мярката, за която е отправено уведомление, ще бъде финансирана по-специално чрез вноска (наричана по-нататък „вноската“), наложена от Operador del Mercado Ibérico de la Energía-Polo Español, SA (OMIE) на купувачите на пазара на електроенергия на едро, а именно доставчиците на електроенергия и потребителите, които закупуват електроенергия директно на пазара на едро за собствени нужди (наричани по-нататък „преките потребители“), пропорционално на количеството електроенергия, което купуват (т. 25 и 44),

– някои купувачи на пазара на електроенергия на едро са освободени от плащане на вноската, и по-специално тези, които са сключили договори на фиксирана цена преди 26 април 2022 г., при спазване на определени условия, и по-специално при условие че договорите им са нотифицирани на OMIE (наричано по-нататък „освобождаването от вноската“) (от точка 45, буква г) до точка 48).

5 На второ място, Комисията разглежда квалификацията на мярката, за която е отправено уведомление, с оглед на член 107, параграф 1 ДФЕС. Макар Комисията да е приела, че мярката, за която е отправено уведомление, попада в приложното поле на тази разпоредба, този извод не включва и освобождаването от вноската. В това отношение тя приема, че купувачите на пазара на едро, сключили споразумения за хеджиране на покупките си на електроенергия преди приемането на мярката, за която е отправено уведомление, няма да се ползват от последиците от посочената мярка, и от това прави извода, че освобождаването не води до предоставянето им на селективно предимство и следователно не се квалифицира като държавна помощ (т. 97—106 от обжалваното решение).

6 На трето място, Комисията преценява съвместимостта с вътрешния пазар на мярката, за която е отправено уведомление, с оглед на член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС. Тя по-специално приема, че посочената мярка е необходима, подходяща и пропорционална (т. 107—154 от обжалваното решение) и че не нарушава нито една от релевантните разпоредби на правото на Съюза, и по-специално на Регламент (ЕС) 2019/943 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юни 2019 година относно вътрешния пазар на електроенергия (ОВ L 158, 2019 г., стр. 54) и на Директива (ЕС) 2019/944 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юни 2019 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за изменение на Директива 2012/27/ЕС (ОВ L 158, 2019 г., стр. 125) (т. 174—192).

Искания на страните

7 Жалбоподателите молят Общия съд:

– да отмени обжалваното решение,

– да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

8 Комисията и Кралство Испания молят Общия съд:

– да отхвърли жалбата,

– да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

От правна страна

9 Жалбоподателите са испански дружества, които не купуват електроенергията си пряко на пазара на електроенергия на едро, а чрез доставчик на електроенергия. За да гарантират стабилността на цената за доставка на електроенергия, жалбоподателите сключват споразумения за закупуване на електроенергия. За част от доставката на електроенергия жалбоподателите сключват споразумения, в които участва предприятие, различно от техния физически доставчик на електроенергия, и които се основават на компенсаторни плащания в зависимост от разликата между пазарната цена и определената в договора цена. Те определят този вид споразумения за закупуване на електроенергия като финансови споразумения.

10 В качеството си на заинтересовани страни и за да гарантират защитата на процесуалните права, които черпят от член 108, параграф 2 ДФЕС и от член 1, буква з) от Регламент 2015/1589, жалбоподателите упрекват Комисията, че не е приела, че мярката, за която е отправено уведомление, поражда сериозни затруднения, които могат да обосноват започването на официалната процедура по разследване.

11 Следва да се припомни, че законосъобразността на решение, като обжалваното решение, да не се повдигат възражения, основаващо се на член 4, параграф 3 от Регламент 2015/1589, зависи от въпроса дали във фазата на предварителното разглеждане на мярката, за която е отправено уведомление, преценката на информацията и данните, с които е разполагала Комисията, е трябвало обективно да породи съмнения както относно квалификацията на тази мярка като помощ, така и относно съвместимостта на тази мярка с вътрешния пазар, като се има предвид, че подобни съмнения трябва да доведат до започване на официална процедура по разследване, в която могат да участват заинтересованите страни, посочени в член 1, буква з) от този регламент (вж. в този смисъл решения от 2 септември 2021 г., Комисия/Tempus Energy и Tempus Energy Technology, C-57/19 P, EU:C:2021:663, т. 38, и от 5 септември 2024 г., Словения/Комисия, C-447/22 P, EU:C:2024:678, т. 53).

12 Когато иска отмяна на решението да не се повдигат възражения, жалбоподателят главно упреква Комисията, че е взела решението за съответната помощ, без да започне официална процедура по разследване, с което е нарушила процесуалните му права. За да бъде уважена жалбата му за отмяна, жалбоподателят може да сочи всякакви основания, с които да може да се докаже, че в предварителната фаза на разглеждане на мярката, за която е отправено уведомление, преценката на информацията и данните, с които е разполагала Комисията, е трябвало да породи съмнения относно квалификацията на мярката или относно съвместимостта ѝ с вътрешния пазар. Използването на такива доводи не може обаче да има за последица изменението на предмета на жалбата, нито промяна в условията за допустимостта ѝ. Напротив, трябва да се докаже именно наличието на съмнения относно квалификацията или съвместимостта, за да се установи, че Комисията е била задължена да

започне официалната процедура по разследване, предвидена в член 108, параграф 2 ДФЕС (вж. в този смисъл решение от 2 септември 2021 г., Комисия/Tempus Energy и Tempus Energy Technology, C-57/19 P, EU:C:2021:663, т. 39 и цитираната съдебна практика).

13 Искащият отмяна на решението да не се повдигат възражения, трябва да докаже наличието на такива съмнения, като представи съвкупност от непротиворечиви косвени доказателства, свързани както с обстоятелствата около приемането на това решение, така и с неговото съдържание (решения от 2 септември 2021 г., Комисия/Tempus Energy и Tempus Energy Technology, C-57/19 P, EU:C:2021:663, т. 40, и от 5 септември 2024 г., Словения/Комисия, C 447/22 P, EU:C:2024:678, т. 51).

14 По-специално, извършената от Комисията недостатъчна или непълна проверка в хода на процедурата по предварително разглеждане е косвено доказателство за наличието на сериозни затруднения при преценката на разглежданата мярка, което я задължава да започне официалната процедура по разследване (решения от 2 септември 2021 г., Комисия/Tempus Energy и Tempus Energy Technology, C-57/19 P, EU:C:2021:663, т. 41, и от 5 септември 2024 г., Словения/Комисия, C-447/22 P, EU:C:2024:678, т. 52).

15 Освен това законосъобразността на решение да не се повдигат възражения, взето след приключване на процедура по предварително разглеждане, трябва да се прецени от съда на Съюза в зависимост не само от информацията, с която Комисията е разполагала към момента на вземането му, но и от информацията, с която е могла да разполага (вж. решение от 2 септември 2021 г., Комисия/Tempus Energy и Tempus Energy Technology, C-57/19 P, EU:C:2021:663, т. 42 и цитираната съдебна практика).

16 Информацията, с която Комисията „е могла да разполага“, впрочем включва тази, която се явява релевантна за подлежащата на извършване преценка в съответствие със съдебната практика, посочена в точка 11 по-горе, и която по нейно искане е могла да получи по време на административното производство (решения от 2 септември 2021 г., Комисия/Tempus Energy и Tempus Energy Technology, C-57/19 P, EU:C:2021:663, т. 43, и от 5 септември 2024 г., Словения/Комисия, C-447/22 P, EU:C:2024:678, т. 54).

17 Всъщност Комисията е длъжна да проведе процедурата по разглеждане на съответните мерки надлежно и безпристрастно, за да разполага с възможно най-пълната и надеждна информация при приемането на окончателно решение, с което се установява наличието и евентуално несъвместимостта или незаконосъобразността на помощта (решения от 2 септември 2021 г., Комисия/Tempus Energy и Tempus Energy Technology, C-57/19 P, EU:C:2021:663, т. 44, и от 5 септември 2024 г., Словения/Комисия, C-447/22 P, EU:C:2024:678, т. 55).

18 Макар Съдът да приема обаче, че при проверката на наличието и законосъобразността на държавна помощ може да се наложи при необходимост Комисията да отиде по-далеч, а не само да разгледа фактическите и правните обстоятелства, доведени до знанието ѝ, от тази съдебна практика същевременно не може да се заключи, че Комисията трябва да издирва, по своя собствена инициатива и при липса на каквото и да било косвено доказателство в този смисъл, всичката информация, която би могла да има връзка с разглеждания от нея случай, дори такава информация да е обществено достояние (решения от 2 септември 2021 г., Комисия/Tempus Energy и Tempus Energy Technology, C-57/19 P, EU:C:2021:663, т. 45, и от 5 септември 2024 г., Словения/Комисия, C-447/22 P, EU:C:2024:678, т. 56).

19 В подкрепа на жалбата си жалбоподателите изтъкват пет основания, изведени, първото, от неправилно разбиране от страна на Комисията на мярката, за която е отправено уведомление, второто, от грешки в преценката на подходящия и пропорционален характер на мярката, за която е отправено уведомление, третото, от нарушение на член 10 от Регламент 2019/943 и на член 5 от Директива 2019/944, четвъртото, от нарушение на принципа на недопускане на дискриминация, и петото, от нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания.

20 В рамките на тези основания жалбоподателите упрекват Комисията, че не е започнала официалната процедура по разследване на мярката, за която е отправено уведомление, при положение че са съществували съмнения относно съвместимостта на тази мярка с вътрешния пазар поради ограничаването на приложното поле на освобождаването от вноската само до купувачите на пазара на електроенергия на едро, без да се включват купувачите на пазара на дребно, и отрицателните последици, които такова ограничаване е имало за купувачите на пазара на дребно, сключили финансови споразумения за закупуване на електроенергия, като жалбоподателите, върху които са били прехвърлени разходите за вноската от техния физически доставчик на електроенергия, без те да се възползват от намаление на цената на електроенергията.

По доказателствата и доводите на жалбоподателите, представени на 10 август 2023 г.

21 Комисията и Кралство Испания считат, че доказателствата и доводите, представени от жалбоподателите на 10 август 2023 г. в отговор на изявлението при встъпване на Кралство Испания, трябва да се отхвърлят като недопустими, тъй като са представени несвоевременно. Комисията добавя, че във всички случаи те са неотносими, тъй като са последващи спрямо обжалваното решение и следователно не могат да бъдат взети предвид за целите на контрола на неговата законосъобразност.

22 В това отношение следва да се отбележи, че при представянето на становището си на 10 август 2023 г. жалбоподателите представят нови доказателства, свързани, от една страна, с изменението на мярката, за която е отправено уведомление, след обжалваното решение, която вече позволява на купувачите на пазара на електроенергия на дребно да уведомят OMIE за споразуменията си за закупуване на електроенергия за периода от май до декември 2023 г., и от друга страна, с решението на Комисията от 25 април 2023 г. да не повдига възражения срещу това изменение на мярката.

23 Без да е необходимо да се разглежда въпросът дали тези нови доказателства и свързаните с тях доводи са представени несвоевременно, което може да ги направи недопустими, достатъчно е да се подчертае, че във всички случаи такива доказателства не могат да бъдат взети предвид при контрола за законосъобразността на обжалваното решение, както правилно посочва Комисията.

24 Всъщност от цитираната в точка 15 по-горе съдебна практика следва, че обжалваното решение трябва да се преценява в зависимост от информацията, с която Комисията е разполагала към момента на приемането му. Става въпрос за особено прилагане на по-общия принцип, че в рамките на жалба за отмяна законосъобразността на акт на Съюза трябва да се преценява въз основа на фактическите и правните обстоятелства, които са съществували към датата на приемането му, така че действия, извършени след приемането

на дадено решение, не могат да имат отражение върху валидността му (вж. решение от 17 октомври 2019 г., Alcogroup и Alcodis /Комисия, C-403/18 P, EU:C:2019:870, т. 45 и цитираната съдебна практика).

25 Доказателствата, представени от жалбоподателите на 10 август 2023 г., и следователно доводите им, свързани с тях, не могат обаче да бъдат взети предвид в рамките на контрола за законосъобразност на обжалваното решение.

По първото и четвъртото основание, изведени съответно от неправилно разбиране от страна на Комисията на мярката, за която е отправено уведомление, и от нейния дискриминационен характер

26 Общият съд счита, че тези две основания следва да се разгледат заедно.

27 В рамките на първото основание жалбоподателите поддържат, че анализът на Комисията на функционирането на мярката, за която е отправено уведомление, не е точен, тъй като от него не става ясно дали тя е взела предвид факта, че купувачите на пазара на дребно са използвали и механизми за хеджиране на покупките си на електроенергия, равностойни на тези на купувачите на пазара на едро, включително финансови споразумения за закупуване на електроенергия. В това отношение те изтъкват, че използването на този вид споразумения произтича от правната организация на пазара на електроенергия съгласно правото на Съюза и представлява обикновена и рутинна договорна структура, която Комисията не може да не вземе предвид.

28 От това жалбоподателите заключават, че Комисията е била в положение на несигурност, що се отнася до точното определяне на участниците, които могат да се ползват от освобождаването. Това щяло да я накара да разреши схема за помощи, чието съответствие с правото на Съюза било съмнително. В това отношение те подчертават, че макар Комисията да посочва, че за целите на своята преценка се е основала на информацията, предоставена от Кралство Испания и Португалската република в уведомлението им, както и на допълнителната информация, представена от тези държави членки, тази различна информация не е била достъпна за тях. Поради това те искат Комисията да приложи към преписката уведомленията, както и всяка друга релевантна информация относно мярката, за която е отправено уведомление, която ѝ е била съобщена от посочените държави членки.

29 В рамките на четвъртото основание жалбоподателите упрекват Комисията, че не е разгледала съответствието на мярката, за която е отправено уведомление, с принципа на недопускане на дискриминация. В този контекст те поддържат по същество, че релевантният критерий за сравнение не може да бъде този за покупките на пазара на едро или на дребно, а е трябвало да бъде този, свързан със „способността за хеджиране и за осигуряване на хеджирането на доставките си на електроенергия“, и подчертават големите сходства, които съществуват между тяхното положение и това на преките потребители на пазара на едро, а именно предприятията, които купуват за нуждите си електроенергия на този пазар.

30 Комисията, подкрепяна от Кралство Испания, счита, че тези две основания не са показателни за наличието на сериозни затруднения.

31 От съвместния прочит на тези две основания следва, че жалбоподателите по същество излагат три оплаквания, за да докажат наличието на сериозни затруднения, които обосновават започването на официална процедура по разследване. Първо, те считат, че от прочита на обжалваното решение следва, че е налице несигурност относно точното определяне на купувачите на електроенергия, които могат да се ползват от освобождаване. Второ, те поддържат, че Комисията не може да не вземе предвид, че някои купувачи на пазара на електроенергия на дребно са осигурявали стабилност на цените на доставките си чрез използването на финансови споразумения за закупуване на електроенергия. Трето, те считат, че купувачите на пазара на дребно, които прибягват до такива споразумения, са в положение, сравнимо с това на преките потребители на пазара на едро, така че мярката, за която е отправено уведомление, нарушава принципа на недопускане на дискриминация.

32 На първо място, следва да се отбележи, че по-специално от точки 4—7, 24 и 33—39 от обжалваното решение следва, от една страна, че целта на мярката, за която е отправено уведомление, е да предизвика намаляване на цените на електроенергията в контекста на силен натиск за повишаване на цените на горивата, който е свързан с контекста на кризи, пред които е трябвало да се изправят националните и международните енергийни пазари, и от друга страна, че мярката е насочена към постигането на тази цел чрез субсидиране на някои източници на електроенергия, за да се постигне намаляване на цената на пазара на едро, което като следствие би трябвало да доведе до намаляване на цените на пазара на дребно.

33 Що се отнася, първо, до субсидираните енергийни източници, от точки 33—39 от обжалваното решение е видно, че мярката, за която е отправено уведомление, има за цел да намали производствените разходи на електроцентралите, работещи с изкопаеми горива, и да доведе до намаляване на офертите, които ежедневно представят на търг, по-специално на пазара на електроенергия на едро. Съгласно точка 43 изчисляването на съответната субсидия и действителното ѝ уреждане са от компетентността на OMIE.

34 Второ, що се отнася до купувачите на пазара на електроенергия на едро, от една страна, от точка 44 от обжалваното решение следва, че като бенефициери на намаляването на цените на пазара на едро те дължат вноска, която покрива отчасти разходите по мярката, чийто размер се определя от OMIE в зависимост от обема на техните покупки на пазара на едро. От друга страна, от точка 45, буква г) от обжалваното решение и от член 8, параграф 3 от мярката, за която е отправено уведомление, следва, че те са освободени от плащането на тази вноска за частта от покупките си на електроенергия, за която са сключили договори за доставка на електроенергия на фиксирана цена преди 26 април 2022 г., при условие че посочените договори са нотифицирани на OMIE в определените от тази мярка срокове. От точки 46—48 от обжалваното решение следва също, че това освобождаване има временен характер, тъй като се предвижда да не се прилага повече при подновяване на договорите.

35 Трето, що се отнася до купувачите на пазара на дребно, от съвместния прочит по-специално на точки 6, 35, 49, 50 и 134 от обжалваното решение следва, че се прави разграничение в зависимост от това дали те са сключили регулирани договори, тоест потребителите, които се ползват от тарифата PVPC и от отстъпката, наречена „Bono social“.

36 Всъщност прехвърлянето както на намалението на цената на електроенергията, така и на размера на вноската, има задължителен характер само по отношение на регулираните договори. Що се отнася до нерегулираните договори, авторите на мярката, за която е отправено уведомление, са счели — за тези, за които се прилагат динамични цени, т.е.

които пряко отразяват промените в цените на едро в потребителските цени — че както намаляването на цената на електроенергията на пазара на едро, така и размерът на вноската ще бъдат пряко прехвърлени върху крайните потребители. За другите видове нерегулирани договори посочените автори са счели, че прехвърлянето на намаляването на цената на пазара на едро и на вноската би било резултат от прилагането на конкуренцията, тъй като на испанския и португалския пазар имало голям брой доставчици на дребно.

37 На второ място и като последица от това, оплакването, изведено от несигурността относно обхвата на освобождаването в обжалваното решение, не се подкрепя от фактите. Всъщност от точки 34 и 35 по-горе следва, от една страна, че посоченото освобождаване се прилага изключително за купувачите на пазара на едро, които са сключили договори за снабдяване с електроенергия на фиксирана цена преди 26 април 2022 г., и от друга страна, че въздействието — както на намаляването на цената на пазара на едро, така и на евентуалното плащане на вноската — върху договорите, сключени от крайните потребители, различни от регулираните договори, е част от прилагането на конкуренцията на пазара на дребно.

38 По-конкретно, що се отнася до точки 48, 80, 104 и 142 от обжалваното решение, които жалбоподателите изтъкват в смисъл, че предполагат по същество, че някои купувачи на пазара на дребно могат да се ползват от освобождаване от плащането на вноската, се налага изводът, че те не могат да се тълкуват в този смисъл.

39 Първо, точка 48 от обжалваното решение се вписва в контекста на точки 44—48, посочени в точка 34 по-горе, които се отнасят до вноската, дължима от купувачите на пазара на електроенергия на едро, и до евентуалното им освобождаване. По-конкретно в тази точка се излага позицията на португалските и испанските власти, според която това освобождаване има временен характер, тъй като не се предвижда да се прилага повече в случай на подновяване на договорите за снабдяване с електроенергия на фиксирана цена, и в този контекст се уточнява, че продължителността им по принцип е една година.

40 Второ, точка 80 от обжалваното решение само припомня разграничението, направено в точка 49 от посоченото решение и изтъкнато в точка 35 по-горе, що се отнася до прехвърлянето на размера на вноската, което е задължително за потребителите, обхванати от регулирани договори, и е очаквано за останалите.

41 Трето, от точка 104 от обжалваното решение недвусмислено следва, че тя се отнася изключително до купувачите на пазара на едро. По-конкретно в нея се разглежда въпросът дали освобождаването, от което се ползват лицата, сключили договори за доставка на електроенергия на фиксирана цена преди влизането в сила на мярката, за която е отправено уведомление, може да им предостави селективно предимство по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.

42 Накрая, четвърто, що се отнася до точка 142 от обжалваното решение, достатъчно е да се подчертае, че в първото изречение от нея Комисията изрично се позовава на факта, че „мярката освобождава купувачите на пазара на електроенергия на едро от задължението да плащат вноска за частта от покупките си на електроенергия, за която са сключили договори за доставка на електроенергия на фиксирана цена преди 26 април 2022 г.“. Следователно съображенията, които се съдържат по-нататък във връзка със значението на намаляването на ценовите рискове чрез финансово хеджиране, не могат да се разбират като предполагащи, както поддържат жалбоподателите, че всички договори, сключени с цел

хеджиране, включително от купувачи на пазара на дребно, трябва да се вземат предвид, за да се избегне възможността разходите за вноската да се прехвърлят, дори непряко, върху тях.

43 Що се отнася, на трето място, до оплакването, изведено от невземането предвид от страна на Комисията на използването от купувачите на пазара на дребно на финансови споразумения за закупуване на електроенергия, то също не може да бъде прието.

44 Разбира се, финансови споразумения за закупуване на електроенергия от вида на сключените от жалбоподателите имат особености, които с оглед на функционирането на мярката, за която е отправено уведомление, предполагат за купувачите на пазара на дребно, които са ги сключили, прехвърляне на размера на вноската, но не и на намаляването на цената на електроенергията. Всъщност, макар мярката, за която е отправено уведомление, да води до прехвърляне на разходите за вноската от физическия доставчик, прилагането на договор с друго предприятие, който се основава на компенсаторни плащания в зависимост от разликата между пазарната цена и цената, определена в посочения договор, има за последица да не позволи на посочените купувачи да се ползват от общото намаляване на цената на електроенергията, очаквано от авторите на мярката, за която е отправено уведомление.

45 Налага се обаче изводът, че жалбоподателите не доказват, че съществуват косвени доказателства, които сочат, че поради своята структура някои споразумения за закупуване на електроенергия, сключени от купувачите на пазара на дребно, не са подходящи или са малко подходящи за прехвърляне на намаляването на цените на електроенергията на пазара на едро — косвени доказателства, които биха могли да обосноват Комисията да отиде по-далеч, а не само да разгледа фактическите и правните обстоятелства, доведени до знанието ѝ, в приложение на цитираната в точка 18 по-горе съдебна практика.

46 Първо, в писмените си изявления жалбоподателите само подчертават, че „Комисията несъмнено е наясно с наличието на дългосрочни [споразумения за закупуване на електроенергия]“, като извеждат тази осведоменост от произтичащата от правото на Съюза възможност потребителят да избере този вид условия за доставка на електроенергия. Това твърдение обаче не позволява да се докаже, че използването от купувачите на пазара на дребно на финансови споразумения за закупуване на електроенергия е ноторно известно, когато Комисията е приела обжалваното решение.

47 Второ, следва да се отбележи, че жалбоподателите препращат общо към някои документи на Комисията, без да сочат пасажите от посочените документи, които се отнасят до насърчаването на договорни структури, еквивалентни на предпочетените от тях. Това се отнася до предложението на Комисията от 14 март 2023 г. за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на регламенти (ЕС) 2019/943 и (ЕС) 2019/942, както и на директиви (ЕС) 2018/2001 и (ЕС) 2019/944 с цел подобряване на структурата на пазара на електроенергия в Съюза (COM/2023/148 final) или до работния документ на Комисията от 18 май 2022 г., озаглавен „Насоки за държавите членки относно добрите практики за ускоряване на процедурите за издаване на разрешения за проекти за енергия от възобновяеми източници“ (SWD/2022/0149 final). Макар тези документи несъмнено да подчертават интереса, който може да представлява сключването на споразумения за закупуване на електроенергия, те не засягат особения случай на споразумения от вида на сключените от жалбоподателите, които впрочем не препращат към нито един конкретен пасаж от посочените документи.

48 В това отношение единственото доказателство, изтъкнато от жалбоподателите, което според направеното от тях изложение се отнася до договорната им структура за снабдяване, е проучване, извършено за сметка на Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) и на Комисията. Достатъчно е обаче да се подчертае, че става въпрос за прогнозен анализ относно възможностите за развитие на споразуменията за закупуване на енергия от възобновяеми източници в Съюза, включително на споразуменията от естеството на сключените от жалбоподателите. Следователно с него не може да се докаже, че използването на този вид споразумения за закупуване на електроенергия от купувачите на пазара на дребно е ноторно известно, което да означава, че самата Комисия е трябвало да вземе предвид тяхното съществуване при разглеждането на мярката, за която е отправено уведомление.

49 На четвърто място, що се отнася до оплакването, изведено от нарушение на принципа на недопускане на дискриминация, доколкото в него жалбоподателите критикуват ограничаването на приложното поле на освобождаването от вноската само до купувачите на пазара на едро, то също не може да бъде прието.

50 В това отношение, първо, следва да се отбележи, че подобна критика е равнозначна на упрек към Комисията, че не е посочила, че приложното поле на освобождаването от вноската води до предоставяне само на купувачите на пазара на едро на селективно предимство и следователно представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.

51 Всъщност преценката на условието за селективност на предимството има за цел именно да установи наличието на диференцирано третиране, което по същество може да се квалифицира като дискриминационно. Необходимо е да се установи дали в рамките на даден правен режим разглежданата национална мярка може да постави в по-благоприятно положение „определени предприятия или производството на някои стоки“ в сравнение с други, които от гледна точка на преследваните от този правен режим цели се оказват в сходно фактическо и правно положение (вж. решение от 21 декември 2016 г., Комисия/World Duty Free Group SA и др., C-20/15 P и C-21/15 P, EU:C:2016:981, т. 54 и цитираната съдебна практика).

52 Второ, от една страна, следва да се отбележи, че в точки 97—101, 104 и 105 от обжалваното решение Комисията е разгледала дали посоченото освобождаване представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС и заключила, че случаят не е такъв, тъй като условието за селективност, присъщо на това понятие, не е изпълнено по отношение на него. От друга страна, от точка 104 от обжалваното решение по-специално следва, че Комисията се е произнесла само изрично по въпроса дали разликата в третирането между купувачите на пазара на едро, в зависимост от това дали се ползват или не от освобождаване, е в основата на селективно предимство, но не е разгледала евентуалното наличие на селективно предимство поради изключването на купувачите на пазара на дребно от ползването на освобождаването.

53 При все това, трето, с оглед на логиката на мярката, за която е отправено уведомление, припомнена в обжалваното решение (вж. т. 32—36 по-горе), е очевидно, че купувачите на пазара на едро и на дребно не са в сходно положение от гледна точка на начина, по който намаляването на цените на пазара на едро и плащането на вноската имат за предназначение да се отразят в цената на електроенергията, така че Комисията не е

трябвало да се произнася изрично по въпроса дали ограничаването на приложното поле на освобождаването от вноската само до купувачите на пазара на едро представлява селективно предимство.

54 Всъщност, що се отнася, от една страна, до купувачите на пазара на едро, те закупуват пряко електроенергията си на произтичащата от този пазар цена. Предимството, от което те се ползват, зависи именно от изчислената от OMIE разлика между, от една страна, пазарната цена, произтичаща от субсидирането на някои енергийни източници, и от друга страна, тази цена, която би била при липсата на такова субсидиране. Освен това на OMIE е възложено да определи точно размера на вноската, както и на освобождаването на купувачите, които не са били в състояние да се възползват от намаляването на посочените цени.

55 От друга страна, цената на пазара на електроенергия на дребно се формира въз основа на търсенето и предлагането на този втори пазар. Както бе посочено в точка 36 по-горе, това съображение е взето предвид от авторите на мярката, за която е отправено уведомление, тъй като те — с изключение на регулираните договори — са предвиждали непряко прехвърляне на намаляването на цената на електроенергията, а и на размера на вноската върху потребителите поради конкуренцията на този пазар, като са се позовавали на големия брой доставчици на дребно в Испания и в Португалия.

56 От изложените по-горе съображения следва, че третото оплакване на жалбоподателите не може да докаже наличието на сериозни затруднения, които могат да обосноват започването на официалната процедура по разследване.

57 Този извод не се опровергава от доводите на жалбоподателите, че се намират в сходно положение с това на преките потребители на пазара на едро.

58 От една страна, тези доводи се основават на постулата, че самата Комисия е трябвало да вземе предвид спецификата на купувачите на пазара на дребно, които използват финансови споразумения за закупуване на електроенергия. Поради изложените в точки 43—48 по-горе причини обаче подобен постулат не може да бъде взет предвид.

59 От друга страна и във всички случаи, макар закупуването на електроенергия от преките потребители на пазара на едро да се доближава по своята цел до това на жалбоподателите, в смисъл че то се извършва за собствено потребление, а не за целите на доставка на електроенергия на последващи купувачи, това не променя факта, че това закупуване се извършва на два различни пазара, за които определянето на цените не следва същата логика, както бе посочено в точки 53 и 54 по-горе.

60 Предвид изложеното по-горе първото и четвъртото основание следва да се отхвърлят по същество.

61 Що се отнася до искането на жалбоподателите по същество да бъдат приложени към преписката уведомленията, направени от Кралство Испания и Португалската република, както и кореспонденцията на тези държави членки с Комисията, следва да се припомни, че Общият съд следва да прецени полезността на процесуално-организационните действия, поискани от една от главните страни (вж. в този смисъл решение от 6 юли 1999 г., Séché/Комисия, T-112/96 и T-115/96, EU:T:1999:134, т. 284).

62 За да се даде възможност на Общия съд да определи дали за правилното протичане на производството е полезно да разпореди представянето на определени документи, страната, която прави това искане, трябва да конкретизира исканите документи и да представи на Общия съд поне минимални доказателства, установяващи полезността на тези документи за нуждите на производството (решение от 17 декември 1998 г., Baustahlgewebe/Комисия, C-185/95 P, EU:C:1998:608, т. 93; вж. също решение от 16 октомври 2013 г., TF1/Комисия, T-275/11, непубликувано, EU:T:2013:535, т. 117 и цитираната съдебна практика). Така посочената страна трябва по-специално да представи точни и релевантни косвени доказателства, които могат да обяснят защо въпросните документи могат да бъдат от значение за разрешаването на спора (вж. в този смисъл решение от 20 юли 2016 г., Oikonomopoulos/Комисия, T-483/13, EU:T:2016:421, т. 253 (непубликувано).

63 Първо, следва да се отбележи, от една страна, че жалбоподателите са имали достъп до текста на мярката, за която е отправено уведомление, и от друга страна, че поради причините, изложени при разглеждането на настоящото основание, тя почива на ясна логика, основана на разграничението между закупуването на пазарите на едро и на дребно.

64 Второ, искането на жалбоподателите за процесуално-организационни действия с оглед на неговия обхват цели включването в производството на документите от административната преписка на Комисията, въпреки че жалбоподателите, дори в качеството си на заинтересовани страни, не разполагат с право на достъп до посочената преписка (вж. в този смисъл решение от 29 юни 2010 г., Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, т. 58).

65 Трето, при тези обстоятелства е било необходимо жалбоподателите да представят доказателства в подкрепа на твърдението, че освен текста на мярката, за която е отправено уведомление, въпросът за използването от купувачите на пазара на дребно на финансови споразумения за закупуване на електроенергия е бил засегнат по повод на кореспонденцията във връзка с уведомлението, което Комисията и Кралство Испания отхвърлят. Налага се обаче изводът, че такива доказателства липсват.

66 Следователно искането за извършване на процесуално-организационни действия трябва да бъде отхвърлено.

По второто основание, изведено по същество от непропорционалния характер на мярката, за която е отправено уведомление

67 Жалбоподателите поддържат по същество, че Комисията е трябвало да приеме, че мярката, за която е отправено уведомление, не е подходяща и пропорционална и следователно да започне официалната процедура по разследване. В това отношение те критикуват, първо, твърдяното изключване от приложното поле на освобождаването на някои начини за хеджиране на цените на електроенергията, а именно използването на финансови споразумения за закупуване на електроенергия, второ, ограничаването на възможността за освобождаване само до купувачите на пазара на едро, и трето, неотчитането от страна на Комисията на последиците от мярката, за която е отправено уведомление, за крайните потребители, които се намират в същото положение като тях.

68 Комисията, подкрепяна от Кралство Испания, припомня в самото начало, че не е била длъжна да вземе предвид положението на купувачите на електроенергия на пазара на дребно, които се намират в положението на жалбоподателите. Във всички случаи тя счита, че разглеждането на пропорционалността на мярката, за която е отправено уведомление, не поражда никакви сериозни затруднения.

69 В самото начало, доколкото настоящото основание почива на постулата, че Комисията е трябвало да вземе предвид особеното положение на купувачите на пазара на дребно, сключили споразумения от вида на споразуменията, предпочетени от жалбоподателите, то трябва веднага да бъде отхвърлено по съображения, аналогични на изложените в точки 43—48 по-горе.

70 Освен това доводите на жалбоподателите, изведени от това, че мярката, за която е отправено уведомление, изключвала от приложното поле на освобождаването определен вид споразумения за закупуване на електроенергия, произтичат от неправилен прочит на обжалваното решение. Поради причините, изложени в точки 33—35 по-горе, приложното поле на освобождаването, предвидено в точка 45, буква г) от обжалваното решение, не зависи от вида на сключените споразумения, а от пазара, на който се закупува електроенергията.

71 Следователно единственият релевантен въпрос е дали ограничаването на освобождаването от вноската само до купувачите на пазара на едро представлява сериозно затруднение от гледна точка на неговата пропорционалност.

72 Принципът на пропорционалност, припомнен в член 5, параграф 4 ДЕС, изисква актовете на институциите на Съюза да не надхвърлят границите на подходящото и необходимото за постигането на легитимните цели, които се преследват със съответната правна уредба (вж. в този смисъл решение от 17 май 1984 г., Denkavit Nederland, 15/83, EU:C:1984:183, т. 25), като се има предвид, че когато съществува избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до мярката, която създава най-малко ограничения, а породените от нея неудобства не трябва да са несъразмерни с тези цели (решение от 30 април 2019 г., Италия/Съвет (Квоти за риболов на средиземноморска риба меч), C-611/17, EU:C:2019:332, т. 55).

73 Следователно, за да бъде дадена мярка съобразена с принципа на пропорционалност, трябва да са налице три компонента. Първо, мярката трябва да е подходяща, т.е. да е годна да постигне преследваната легитимна цел. Второ, тя трябва да е необходима, в смисъл посочената легитимна цел да не може да бъде постигната с по-малко ограничителни, но също толкова подходящи средства (вж. в този смисъл решение от 26 септември 2013 г., Dansk Jurist- og Økonomforbund, C-546/11, EU:C:2013:603, т. 69). Накрая, третият компонент, определян понякога като „пропорционалност в тесен смисъл“, се отнася до нейния пропорционален характер, а именно липсата на неудобства, несъразмерни с преследваните цели (вж. в този смисъл решения от 7 март 2013 г., Полша/Комисия, T-370/11, EU:T:2013:113, т. 89 и от 26 септември 2014 г., Romonta/Комисия, T-614/13, EU:T:2014:835, т. 74).

74 Що се отнася по-специално до компонента, свързан с необходимостта от мярката, за която е отправено уведомление, от постоянната съдебна практика следва, че Комисията не следва да се произнася абстрактно по всички възможни алтернативни мерки, тъй като, въпреки че съответната държава членка трябва да изложи подробно причините, довели до приемането

на разглежданата схема за помощи, особено що се отнася до възприетите условия за допустимост, тя не е длъжна да представя позитивно доказателство, че никаква друга възможна мярка, по дефиниция хипотетична, не би могла да позволи по-добро изпълнение на преследваната цел. Щом за посочената държава членка не съществува подобно задължение, жалбоподателят няма основание да претендира Общият съд да разпореди на Комисията да замести националните органи при изпълнението на тази задача за нормативно проучване с цел да се разгледа всяка възможна алтернативна мярка (вж. решение от 6 май 2019 г., Scor/Комисия, T-135/17, непубликувано, EU:T:2019:287, т. 94 и цитираната съдебна практика).

75 Освен това, тъй като с настоящото основание жалбоподателите поставят под въпрос преценката на пропорционалността на схема за помощи, която Комисията е приела за съвместима с член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС, следва да се припомни, че при прилагането на член 107, параграф 3 ДФЕС Комисията разполага с широко право на преценка, чието упражняване предполага комплексни оценки от икономическо и социално естество (вж. решение от 29 юли 2019 г., Bayerische Motoren Werke и Freistaat Sachsen/Комисия, C-654/17 P, EU:C:2019:634, т. 80 и цитираната съдебна практика), така че съдебният контрол трябва да се ограничава до проверка дали са спазени процесуалните правила и изискването за мотивиране, както и дали фактите са установени точно и дали не е налице явна грешка в преценката на фактите, грешка при прилагане на правото и злоупотреба с власт (вж. решение от 22 декември 2008 г., Régie Networks, C-333/07, EU:C:2008:764, т. 78 и цитираната съдебна практика).

76 На първо място, както бе подчертано в точка 32 по-горе, следва да се отбележи, че целта на мярката, за която е отправено уведомление, е да постигне намаляване на цените на електроенергията в контекста на силен натиск за повишаване на цените на горивата, свързан с контекста на кризи, пред които трябва да се изправят националните и международните енергийни пазари. От една страна обаче, съществуването на този контекст на кризи и на влиянието му върху цените не се оспорва от жалбоподателите. От друга страна, тази цел е в съответствие с целта по член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС, а именно „преодоляването на сериозни затруднения в икономиката на държава членка“.

77 На второ място, както бе подчертано и в точка 32 по-горе, мярката, за която е отправено уведомление, е насочена към постигането на тази цел чрез субсидиране на някои източници на електроенергия, за да се постигне намаляване на цената на пазара на едро, което като следствие трябва да доведе до намаляване на цените на пазара на дребно. Освен това, както следва от точки 33—35 и 53—56 по-горе, прехвърлянето на намаляването на цените на пазара на дребно, с изключение на регулираните договори, е част от прилагането на конкуренцията на този пазар.

78 В този контекст, първо, Комисията не е допуснала явна грешка в преценката, като е приела в точки 131—134 от обжалваното решение, че при липсата на мярката, за която е отправено уведомление, конкуренцията не позволява да се постигнат тези легитимни цели.

79 Второ, следва да се отбележи, че както член 3, букви а) и б) от Регламент 2019/943, така и член 5, параграф 1 от Директива 2019/944 насърчават свободното формиране на цените на електроенергията въз основа на търсенето и предлагането. В посочените членове се уточнява, че „цените се формират въз основа на търсенето и предлагането“, „правилата за пазара насърчават свободното ценообразуване и избягват действия, които пречат за формирането на цените въз основа на търсенето и предлагането“, „[д]оставчиците са

свободни да определят цената, на която предоставят електроенергия на клиентите си“, и „[д]ържавите членки предприемат подходящи действия, за да гарантират ефективната конкуренция между доставчиците“.

80 Налага се обаче изводът, че мярката, за която е отправено уведомление, доколкото ограничава пряката намеса на националните органи до формирането на цените на пазара на едро и не разширява обхвата ѝ до пазара на дребно, освен що се отнася до регулираните договори, запазва, доколкото е възможно, принципа на свободно формиране на цените на електроенергията въз основа на търсенето и предлагането, предвиден в Регламент 2019/943 и в Директива 2019/944.

81 Трето, доколкото жалбоподателите поддържат, че намаляването на цената на електроенергията на пазара на дребно е трябвало да се търси, като се предвиди възможност купувачите на този пазар да уведомяват за споразуменията си за закупуване на електроенергия, за да се ползват в това си качество от освобождаване от плащане на вноската, те изтъкват подход, алтернативен на предпочетения от държавите членки и одобрен от Комисията, който в съответствие с цитираната в точка 74 по-горе съдебна практика не може да бъде взет предвид.

82 Във всеки случай следва да се отбележи, че подходът, на който се позовават жалбоподателите, се отклонява още повече от логиката на принципа на свободно формиране на цените, произтичащ от Директива 2019/944 и от Регламент 2019/943, и следователно не може да се счита за необходим по смисъла на цитираната в точка 73 по-горе съдебна практика.

83 С оглед на изложеното по-горе второто основание следва да се отхвърли.

По третото основание, изведено от неспазването от мярката, за която е отправено уведомление, на Регламент 2019/943 и на Директива 2019/944

84 Жалбоподателите изтъкват, че тъй като мярката, за която е отправено уведомление, се отклонява от принципа на свободно формиране на цените, тя трябвало да отговаря на условията, позволяващи дерогация от прилагането на този принцип, предвидени в член 5, параграф 4 от Директива 2019/944, какъвто не бил случая поради последиците от мярката, за която е отправено уведомление, за потребителите на електроенергия, които се намират в същото положение като тях.

85 Налага се изводът, че настоящото основание почива изключително на постулата, че Комисията е трябвало да вземе предвид положението на купувачите на електроенергия на пазара на дребно, сключили финансови споразумения за закупуване на електроенергия. Следователно настоящото основание трябва да се отхвърли в самото начало по съображения, аналогични на изложените в точки 43—48 по-горе, както правилно изтъкват Комисията и Кралство Испания.

По петото основание, изведено от нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания

86 Жалбоподателите подчертават, че Комисията и по-общо Съюзът са насърчили сключването на финансови споразумения за закупуване на електроенергия, по-специално с оглед на насърчаването на енергията от възобновяеми източници. От това те заключават, че са могли основателно да очакват да не бъдат третирани по-неблагоприятно от предприятията, които не са се опитали да покрият пазарните рискове, да се организират по-добре и да бъдат по-малко замърсяващи.

87 Комисията, подкрепяна от Кралство Испания, изтъква, че у жалбоподателите не са могли да се породят никакви оправдани правни очаквания.

88 Съгласно постоянната съдебна практика принципът на защита на оправданите правни очаквания е един от основните принципи на Съюза и на него може да се позовава всеки икономически оператор, на когото дадена институция е дала конкретни уверения и с това е породила у него оправдани очаквания (вж. решение от 24 октомври 2013 г., Kone и др./Комисия, C-510/11 P, непубликувано, EU:C:2013:696, т. 76 и цитираната съдебна практика).

89 Такива уверения, независимо от формата, в която са предадени, представляват конкретни, безусловни и непротиворечиви сведения, произтичащи от оправомощени и достоверни източници. За сметка на това никой не може да се позовава на нарушение на този принцип при липса на конкретни уверения, предоставени от администрацията (вж. решение от 14 февруари 2006 г., TEA-CEGOS и др./Комисия, T-376/05 и T-383/05, EU:T:2006:47, т. 88 и цитираната съдебна практика).

90 Налага се изводът, че доводите на жалбоподателите се основават на постулата, че Комисията е породила у тях оправдани правни очаквания, според които крайните потребители, използвали финансови споразумения за закупуване на електроенергия, ще бъдат третирани поне толкова благоприятно, колкото тези, които са сключили други видове споразумения.

91 В това отношение е достатъчно да се подчертае, че по съображения, аналогични на изложените в точки 46—48 по-горе, жалбоподателите не представят никакво доказателство, че конкретни, безусловни и непротиворечиви сведения, произтичащи от оправомощени и достоверни източници, са предвидили, че положението на потребителите, които използват финансови споразумения за закупуване на електроенергия, ще бъде взето предвид при упражняването от Комисията на нейните правомощия за контрол върху държавните помощи.

92 Следователно петото основание трябва да се отхвърли.

93 От гореизложеното следва, че нито едно от изтъкнатите от жалбоподателите основания не може да докаже, че Комисията е трябвало да установи наличието на сериозни затруднения, които налагат започването на официалната процедура по разследване на мярката, за която е отправено уведомление.

94 Поради това жалбата трябва да се отхвърли.

По съдебните разноски

95 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателите са загубили делото, те следва да понесат освен направените от тях съдебни разноски и тези на Комисията, съгласно исканията на последната.

96 Съгласно член 138 параграф 1 от Процедурния правилник държавите членки, встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски. Поради това Кралство Испания понася направените от него съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (трети разширен състав)

реши:

1) **Отхвърля жалбата.**

2) **Осъжда PGI Spain, SL, Berry Superfos Pamplona, SA, Promens Packaging, SA, RPC Envases, SA и Zeller Plastik España, SL да понесат направените от тях съдебни разноски и съдебните разноски на Европейската комисия.**

3) **Кралство Испания понася направените от него съдебни разноски.**

Van der Woude Škvařilová-Pelzl Nõmm

Steinfatt Kukovec

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 12 март 2025 година.

Подписи